DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU OLKUSKIEGO.

Nr. 1. Olkusz, dnia 15. stycznia 1918. Rok 4.

1 a.

Monopol spirytusu i wódki (rozporządzenie wykonawcze).

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii) wyjętą jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na c. i k. obszarze administracyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1 z pod monopolu, albo które nabyto od Zarządu wojskowego, albo które wyrobiono ze spirytusu lub wódki, nabytych od tego Zarządu.

§ 3.

Ceny odbioru i sprzedaży.

Producent oddaje Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym albo oczyszczonym, w miejscach dostawy, oznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez Zarząd wojskowy każdemu producentowi.

Ceny odbioru i sprzedaży spirytusu lub wódki, jak również wynagrodzenie za rafinowanie ustanawia Zarząd wojskowy.

Te ceny nie mają zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od Zarządu wojskowego spirytusu

Załącznik A.

Skarbowa sprzedaż spirytusu

w c. i k. obszarze
administracyjnym
Polski.

Spirytus 95°

.... wiadra, cena . . .. K. .... h
cena naczynia . . . . „ .... „
Razem . ... „ .... „

(Stampilia)

C. i k.

Magazyn spirytusu

No.

w ....

Skarbowa sprzedaż trunków na c. i k. obszarze administr. w Polsce.
Herb Państwa jak wyżej
Magazyn Nr.

z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami Zarządu wojskowego.

Spirytus lub wódki w stanie surowym wolno z gorzelń wydawać wyłącznie tylko do ogólnej lub szczególnej denaturacyi, zresztą wydaje się spirytus tylko w stanie oczyszczonym albo bezpośrednio z rafineryi według wskazówek Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lub też w miejscach detailicznej sprzedaży, o tęgości 95 stopni alkoholu, w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych naczyniach o pojemności $^1/_{40}$, $^1/_{20}$ lub $^1/_4$ wiadra.

Spirytus i wódkę, które wpuszczono do handlu detailicznego, można sprzedawać w naczyniach zaopatrzonych w etykiety i pieczęcie według wzorów, podanych w załączniku A. Na naczyniach muszą być wyraźnie uwidocznione ceny spirytusu i naczynia.

§ 5.

Transport.

Każdy transport spirytusu lub wódki należy zaopatrzyć w urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego Zarządu wojskowego, albo za zezwoleniem tego Zarządu.

Z pod tego przepisu są wyjęte transporty:

1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1 i § 3, ustęp końcowy);

2) spirytusu, oddanego już do handlu przez Zarząd wojskowy (§ 4, ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, są obowiązani postępować wedle wskazówek, które co do sposobu wyrobu i prowadzenia przedsiębiorstwa, następnie co do sposobu oddawania i odbioru spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku legitymowania się, wyda każdorazowo Zarząd wojskowy, oraz przestrzegać wydanych w tej mierze przepisów.

Zarząd wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki korporacyę i ustanowić dla niej obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Prawa, wypływające z koncesyi sprzedaży.

Drobną sprzedażą spirytusu podlegającego monopolowi mogą trudnić się tylko albo osoby upoważnione przez Zarząd wojskowy, albo korporacya powołana do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki (§ 6, ustęp 2) a to w naczyniach dopuszczonych do sprzedaży (§ 4, ust. 2).

Odnośnie do wódki, nie podlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych w sposób w handlu używany. Koncesya na wyszynk uprawnia wprawdzie do nabywania w takich naczyniach wódki, przyczem jednak sprzedawać wolno tylko w naczyniach nie zamkniętych i tylko w ilości najwyżej $^1/_8$ litra (§ 8, ust. 2 rozp. Nacz. Wodza armii). Ceny za $^1/_8$ litra albo mniejsze naczynie używane do wyszynku, należy uwidocznić w lokalu przez obwieszczenie.

§ 8.

Obowiązek zgłoszenia i dostawa spirytusu.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, mają zgłosić za pośrednictwem Komendy powiatowej najpóźniej do dnia 31. lipca każdego roku te ilości, które zamierzają przypuszczalnie w najbliższej kampanii to jest: w czasie od 1. września jednego do końca sierpnia następnego roku wyrobić, względnie przerobić.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomi pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, uwzględni się tylko wówczas, gdy Zarząd wojskowy zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą Zarządowi wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, które miały dostawić, mogą być przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Kontyngent dostawy dla gorzelń rolniczych.

Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

§ 10.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu.

§ 11.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w wysokości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Wszystkim innym (nierolniczym) gorzelniom przyznaje się takiż opust zanikowy w wysokości 1% całorocznej produkcyi.

Za każdy ubytek przekraczający powyższy zanik obowiązaną jest gorzelnia uiścić przypadający zysk monopolowy. Za ubytek mniejszy od przyznanego odnośnej gorzelni zaniku, otrzyma gorzelnia premie w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym opustem zanikowym a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanowienia ruchu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jeneral-Gubernatora wojskowego z 26. września 1916, Nr. 75 Dz. rozp.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

1b.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń do współdziałania.

Odnośnie do § 6, ust. 2 rozporządzenia z dnia 7. grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp., dotyczącego wykonywania monopolu spirytusu i wódki (rozporządzenie wykonawcze) zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z wszystkich gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w myśl §§ 8 i 9 wymienionego wyżej rozporządzenia wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w siedzibie tych rafineryi, którym Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio co do rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przed rozpoczęciem kampanii. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie, względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem bezzwłocznie Zarządowi wojskowemu, za cenę odbioru oznaczoną każdorazowo stosownie do § 3 przepisu wykonawczego a to: spirytus surowy loco najbliższa stacya kolejowa we własnych beczkach, a spirytus rektyfikowany loco rafinerya.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend powiatowych spis osób, zajętych przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy powiatowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron. Fukcyonaryusze zajęci w magazynach monopolowych i przynależnych miejscach sprzedaży mają być przyjęci przez Związek za stałem wynagrodzeniem i nie mogą żadną miarą uczestniczyć w zysku.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. I. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym oznaczony w § 3 ust. 2 rozp. wykonawczego wynagrodzenie za rafinowanie.

Artykuł III.

Związek ma oddawać spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego tylko po cenach, które Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3 ust. 2 tegoż rozporządzenia i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wydajność spirytusu w stanie oczyszczonym oblicza się według ilości spirytusu surowego, odebranego przez rafineryę.

Na 100% odebranego przez rafineryę spirytusu surowego policza się 98¼% spirytusu rektyfikowanego I, II i III jakości, tudzież na odpadki rektyfikacyjne (etery, fuzle i wody płóczkowe); 1¾% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, i t. p.).

Całkowity obrachunek rafinacyi odbywa się w miesiąc po zastanowieniu ruchu i wywozie zapasów spirytusu, najpóźniej jednak w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek winien na podstawie wyniku obrachunku zapłacić na rachunek Zarządu wojskowego do kasy Komendy powiatowej w przeciągu trzech dni za każdy ubytek, przekraczający dozwoloną miarę, obowiązującą w tym czasie opłatę monopolową. Natomiast za ubytek mniejszy od 1¾%, otrzyma Związek premię w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym wymiarem a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanowienia ruchu.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, oleje, wody płóczkowe) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus rektyfikowany musi wytrzymać następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% miesza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze gatunkowym 1'84; mieszanina ta, ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus przeznaczony do drobnej sprzedaży, z rafineryi do magazynów (składów), założonych przez Związek. Tam następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, po rozcieńczeniu spirytusu do 95% alkoholu, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 rozporządzenia wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach odpowiedni zapas spirytusu we wszystkich przepisanych miarach.

Związek może oddawać spirytus w drobnej sprzedaży z magazynów w ilościach najwyżej $^1/_4$ wiadra tylko na rzecz osób, które dają rękojmię, że z chęci zysku nie będą trudniły się dalszą odsprzedażą spirytusu.

Artykuł V.

Spirytusu nie wolno wywozić z rafineryi przed uiszczeniem przez Związek do kasy Komendy powiatowej opłaty monopolowej, przypadającej za ilość przeznaczoną do wywozu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który przypada na rzecz Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za surowy spirytus ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Rozdziału spirytusu przeznaczonego do wywozu z gorzelń i rafineryi na poszczególne cele użycia dokonywuje Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe po wysłuchaniu przedsiębiorców gorzelń.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., oraz na polecenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11 ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków, w szczególności wglądać każdego czasu do ksiąg i korespondencyi Związku.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ma prawo wysyłać na wszelkie posiedzenia Związku delegata, który jest upoważniony do zawieszenia uchwał Związku, o ile sądzi, że te uchwały sprzeciwiają się ustawie lub niniejszemu rozporządzeniu lub też wogóle zleceniom, udzielonym Związkowi. Tego rodzaju uchwala może być dopiero wykonaną, skoro Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe uzna jej dopuszczalność, albo też w przeciągu 3 dni nie poweźmie żadnej decyzyi. Związek jest obowiązany w należytym czasie, t. j. przynajmniej 24 godzin przed posiedzeniem uwiadomić Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe o każdem odbyć się mającem posiedzeniu.

Sprawozdanie przedłożone Zgromadzeniu członków wraz z bilansem, rachunkiem zysków i strat, jakoteż odpisem protokolu Walnego Zgromadzenia, należy przedłożyć Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej w przeciągu 8 dni po odbytem Walnem Zgromadzeniu.

Artykuł VIII.

Związek winien przy prowadzeniu wszystkich agend dawać rękojmię, że istotnie rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. i rozporządzenie wykonawcze z 7 grudnia 1917 roku, Nr. 94 Dz. rozp., oraz wszelkie inne wskazówki Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego ściśle przestrzegane będą.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania zarządzeń Zarządu wojskowego, służy kaucya w kwocie 50.000 koron, którą Związek winien złożyć w kasie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w gotówce lub w obligacyach pupilarnych.

W razie przekroczeń można nałożyć na Związek, względnie na te jego organa, które winę ponoszą, kary porządkowe aż do 20.000 koron. Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla Zarządu wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni, przynależnem gospodarstwem rolnem oraz wszelkim innym majątkiem, a to w stosunku do wywiezionego z swego przedsiębiorstwa spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, oraz po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora z 26. września 1916 r., Nr. 75 Dz. rozp.

Artykul XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie obowiązującej w czasie odbioru (Art. I ust. 4).

Do zbycia spirytusu, znajdującego się już w magazynach, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie rozwiązania Zarządu wojskowego w Polsce, nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

1 c.

Ustanowienie cen odbioru i sprzedaży spirytusu monopolowego.

Na podstawie §§ 5 i 20 rozp. Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. i § 3 rozporządzenia z 7. grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp., dotyczącego wykonywania monopolu spirytusu i wódki, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Cena sprzedaży spirytusu monopolowego wynosi 3 K. za jeden stopień wiadrowy alkoholu.

Producent oddaje Zarządowi Wojskowemu spirytus w stanie surowym po 40 halerzy, w stanie oczyszczonym po 47 h. za stopień wiadrowy alkoholu w miejscach dostawy, wskazanych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się po 6 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Tytułem kosztów administracyi otrzymuje Związek przedsiębiorców gorzeln w Lublinie 29 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 2.

Na etykietach przewidzianych w § 4 przepisu wykonawczego mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

przy 95-stopniowym spirytusie:

na flaszkach i naczyniach objętości				$^1/_4$	wiadra .	71 K. 25 h.
»	»	»	»	$^1/_{20}$	» .	14 K. 25 h.
»	»	»	»	$^1/_{40}$	» .	7 K. 13 h.

§ 3.

Tytułem zysku monopolowego pobiera się — 2 korony 25 h. za każdy stopień wiadrowy alkoholu, zawarty w gorącym płynie wyskokowym; zawartość alkoholu wypośrodkowuje się za pomocą przepisanego 100 dzielnego alkoholometra.

Opłatę monopolową od spirytusu monopolowego uiszcza się przy wywozie spirytusu z rafineryi spirytusu, a od wódki, wyjętej z pod monopolu przy przejściu tejże z pod urzędowej kontroli w wolny obrót.

§ 4.

Za spirytus, przeznaczony do denaturacyi pobieraną będzie należytość kontrolna w kwocie 20 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu, którą z góry zapłacić należy za podjęciem bolety.

Tytułem kosztów administracyjnych Związek przedsiębiorców gorzelni pobiera przy spirytusie denaturowanym 10 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 5.

Zapasy spirytusu wedle stanu w dniu 10. grudnia 1917 r. w gorzelniach i rafineryach spirytusu, które nie zostały dotychczas objęte przez Związek przedsiębiorców gorzelń w Lublinie, zostaną przejęte przez powyższy Związek po cenach ustanowionych w § 1 i pod warunkami oznaczonymi w § 3 przepisu wykonawczego z dnia 7-go grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego z 20. kwietnia 1917 roku, Nr. 38 Dz. rozp.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

2 a.

L. A. 3.600.

Zajęcie słomy.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917 r., Nr. 57 Dz. rozp., względnie rozporządzenia z dnia 2. lipca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w wykonaniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 r., Dz. rozp. Nr. 58, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Zbiór słomy z roku 1917, jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów, zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego w Polsce.

Pod słomą należy rozumieć słomę z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu i wyki oraz mieszanki.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że zajętej słomy nie wolno przerabiać, zużywać, spasać, ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedawać, o ile niniejszem rozporządzeniem lub też specyalnemi przepisami nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Umowy, sprzeciwiające się temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno, względnie dostawę zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile ich jeszcze nie wykonano.

§ 3.

Ilości nie podlegające zajęciu.

Zajęciu nie podlegają:

1) ilości potrzebne w gospodarstwach domowych na posłanie;

2) ilości potrzebne właścicielom bydła na ściółki i paszę z zachowaniem racyi zużycia ustanowionych w zarządzeniach wykonawczych do tego rozporządzenia wydanych;

3) ilości każdorazowo na prośbę pojedynczym osobom przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dla celów przemysłwych, jak również do opakowania zwolnione.

§ 4.

Odbiór.

Do odbioru zajętej słomy w myśl § 1 jest uprawniona na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego Polska Centrala Paszy w Lublinie, względnie jej filie powiatowe i pełnomocnicy.

Właściciel zajętej słomy jest obowiązany sprzedać swoje zapasy Polskiej Centrali pasz lub jej zastępcom po ustalonych cenach odbioru.

Polska Centrala Pasz jest obowiązana zakupić zajętą słomę, o ile znajduje się w stanie zdatnym do użytku.

Sposób odbioru w powiatach: Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnemi rozporządzeniami.

§ 5.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciele większych posiadłości są obowiązani zajęte ilości zglosić do odstawy wprost, właściciele mniejszych posiadłości natomiast za pośrednictwem wójta gminy a to w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. stycznia 1918 w Polskiej Centrali Pasz (filii powiatowej).

Zgłoszenie ma zawierać:

1) nazwę miejscowości i gminy;

2) nazwisko właściciela;

3) rodzaj słomy i ilość;

4) miejsce przechowania;

5) podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem jak również podpis sołtysa lub wójta, stwierdzający, iż podane są daty prawdziwe.

Polska Centrala Pasz wyda i przeszle zgłaszającym najpóźniej do dnia 28. lutego 1918 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

§ 6.

Cena odbioru.

Ceny odbioru, jakie ma płacić Polska Centrala Pasz za zajęte gatunki słomy, ustala się jak następuje:

10 K. za słomę żytnią młóconą cepem w okłotach (w snopkach).

Za wszelkie inne rodzaje słomy ze zboża, wyki jak również za grochowinę:

7 K. nieprasowaną;

9 K. prasowaną.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loco miejsce produkcyi, za zdrowy i suchy towar; jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Za ilości w myśl postanowień § 4, prawidłowo zgłoszone, wypłaci Polska Centrala Paszy przy odbiorze premię w wysokości po 50 hal. za każde 100 kg.

W razie, gdyby Polska Centrala Pasz do dnia 30. kwietnia 1918 nie odebrała zgłoszonych produktów, otrzyma posiadacz przy odbiorze od Polskiej Centrali Pasz, oprócz ceny i premii, dodatkowe wynagrodzenie za przechowanie po 50 hal. za każde 100 kg.

§ 7.

Zarządzenia przymusowe.

W razie, gdyby właściciel, względnie pełnomocnik wzbraniał się sprzedać zajęte zapasy Polskiej Centrali Pasz, może odnośna Komenda powiatowa, niezależnie

od dochodzenia karnego, zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośna osoba traci w tym wypadku prawo do premii albo dodatku, które się ma wypłacić w myśl § 6.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie ulegną karom według § 10 rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Olkusz, dnia 30. grudnia 1917 r.

2 b.

L. A. 3.600/1.

Rozporządzenie wykonawcze.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1917 r., Dz. rozp. Nr. 99, w sprawie zajęcia słomy, zarządza się co następuje:

§ 1.

Normy spożycia.

Jako najdalszą granicę dopuszczalnego spożycia albo użycia słomy na ściółkę, ustanawia się następujące normy:

Na czas od 15. grudnia 1917 aż do nowych zbiorów można co najwyżej użyć na sztukę, bez względu na to, czy chodzi o producenta albo uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów):

a) dla koni powyżej 2-ch lat i bydła rogatego powyżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 12 mq;

b) dla koni poniżej 2-ch lat i bydła rogatego, poniżej 6 miesięcy, do spożycia i na ściółkę razem 6 mq.

Rozdział normy spożycia na pojedyncze miesiące jest następujący:

na	grudzień	1917	(15 dni)	ad a)	100 kg.	ad b)	50	kg.
»	styczeń	1918		» »	200 »	» »	100	»
»	luty	»		» »	200 »	» »	100	»
»	marzec	»		» »	200 »	» »	100	»
»	kwiecień	»		» »	200 »	» »	100	»
»	maj	»		» »	100 »	» »	50	»
»	czerwiec	»		» »	100 »	» »	50	»
»	lipiec	»		» »	100 »	» »	50	»

§ 2.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Nieproducenci, tak rolnicy jak nierolnicy, potrzebujący zaopatrzenia w słomę, mają zgłosić swe zapotrzebowanie obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do 15. stycznia 1918 u właściwej Komendy powiatowej.

Po sprawdzeniu tych zapodań ma Komenda powiatowa zgłaszającemu wydać poświadczenie, które uprawnia go do zakupna ustalonej w myśl § 1 ilości słomy, oraz do przewozu jej kołowo z podanego miejsca odbioru.

Poświadczenie to uprawnia jednak tylko do zakupu i przewozu słomy aż po dzień 15. lutego 1918 włącznie.

Komenda powiatowa może w wypadkach godnych uwzględnienia termin powyższy przedłużyć.

§ 3.

Prawo zakupu przez Centralę paszy.

Odbiór zajętej słomy, kontrola, odstawa do stacyi kolei załadowczych odbywa się w myśl przepisów zarządzenia wykonawczego do rozp. z dnia 3. lipca 1917 W. S. 84.951/17, dotyczącego zajęcia siana (ustęp II a), b), d), tego rozporządzenia.

§ 4.

Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu, względnie odbioru słomy, jak również przez c. i k. Komendę powiatową wystawione poświadczenia (§ 2), są jednocześnie legitymacyami dla transportu kołowego słomy.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilości słomy potrzebne na paszę i ściółkę trzydniową dla koni, względnie wołów, które daną ilość wiozą; licząc w tym wypadku po 6 kg. na sztukę i dzień.

§ 5.

Transport koleją i statkiem.

Transport słomy kolejami normalno-torowemi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych, zaopatrzonych pieczątką Centrali dla obrotu produktami rolnymi JWG. w Lublinie (EVZ. MGG. Lublin) i podpisem porucznika Mochnackiego.

Temsamem wszystkie inne frachty, nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi JWG. (EVZ. d. MGG.) z podpisem Oblt. Redlicha, tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wązko-torowemi wszelkich

rodzai i statkiem (galarami), odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu, względnie odbioru słomy.

§ 6.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością biura zakupu paszy, względnie zastępców powiatowych tegoż, tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego, jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego, poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuru zakupu paszy zajęte ilości słomy, — wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa po zasięgnięciu w wypadkach, gdzie się o większe ilości rozchodzi opinii Komisyi Nadzorczej powiatowej, rozstrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za słomę dostarczoną w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowanie.

Olkusz, dnia 30. grudnia 1917 r.

3.

Zwolnienie zajętych zapasów kawy i herbaty.

Na podstawie rozporządzenia z 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się, co następuje:

Rozporządzenie z dnia 27. grudnia 1916 r., Nr. 8 Dz. rozp., z roku 1917, którem zarządzono zajęcie zapasów kawy i herbaty znajdujących się w wolnym obrocie znosi się i pozwala na wolny obrót tymi artykułami.

Rozporządzenie niniejsze działa wstecz na wszystkie będące jeszcze w toku sprawy karne, które wdrożone zostały na podstawie rozporządzenia z 27. grudnia 1916 r., Nr. 8 Dz. rozp. z r. 1917.

4.

Kurs przerachowania rubla.

Po myśli § 1 ustęp 2 rozporządzenia z dnia 1. kwietnia 1917 r., Nr. 34 Dz. rozp., dotyczącego obrotu pieniężnego, został ustalony stosunek wartości waluty koronowej do rosyjskiej waluty rublowej dla c. i k. obszaru administracyjnego w Polsce z dniem 23. listopada 1917 na 210 K., z dniem 12. grudnia 1917 na 205 K. i wkońcu od 20. grudnia 1917 aż do dalszego zarządzenia na 195 K za 100 rubli.

Obwieszczenie z dnia 15. listopada 1917 r., Nr. 93 Dz. rozp., traci moc obowiązującą.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Szeptycki, w. r., jenerał-major.

5.

Ułatwienia w podróżowaniu między Jen. Gubernatorstwem lubelskiem a Jen. Gubernatorstwem warszawskiem.

Utrzymując w mocy uprawnienia udzielone układem z dnia 4. lutego 1917 r., II. d. V. Nr. 6.017 niemieckiemu zastępcy przy Jeneralnem Gubernatorstwie lubelskiem zarządzono celem dalszego ułatwienia w podróżowaniu z Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego do Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego, co następuje:

Niemiecki zastępca przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem otrzymuje aż do odwołania upoważnienie do wydawania osobom mieszkającym stale w Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem i posiadającym paszport wystawiony przez właściwą c. i k. władzę pozwoleń na podróż tam i z powrotem do poszczególnych miejscowości Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego, tak z jednorazową jak i kilkakrotną ważnością aż do trzech miesięcy. Osoby do lat 15 w towarzystwie członków rodziny, obowiązanych do zaopatrzenia się w pozwolenia do podróży, nie potrzebują żadnych pozwoleń; ich podróże należy jednak ograniczać do najpotrzebniejszych wypadków.

Obniżając opłaty za dotychczasowe przepustki, pobierać się będzie obecnie za pozwolenia do podróży ważne na podany wyżej przeciąg czasu:

a) za jednorazową podróż tam i z powrotem . 2 M.
b) za kilkakrotne podróże tam i z powrotem . 5 M.

W wypadkach zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie, opłaty mogą być całkowicie lub częściowo opuszczone.

W ruchu granicznym między Jeneralnem Gubernatorstwem wojskowem lubelskiem a Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem pozostają w mocy dotychczasowe rozporządzenia.

6.

Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 30. listopada 1917 r.,

dotyczące przyjmowania w Austryi zamówień gazet dla austr.-węg. obszaru administracyjnego w Polsce.

Urzędy pocztowe Austryi Dolnej upoważnia się do przyjmowania zamówień dzienników, wychodzących w Niemczech, dla austr.-węgier. obszaru administracyjnego w Polsce.

W zamówieniach tych będą pośredniczyć c. i k. etapowe urzędy pocztowe Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego.

7.

Obwieszczenie c. i k. Ministerstwa wojny z dnia 27. listopada 1917 r.,

dotyczące wprowadzenia dodatku I do bezpośredniej taryfy towarowej z c. i k. wojskową koleją północną. (Obrót z Austryą).

Z ważnością od dnia 1. grudnia 1917 r. wchodzi w moc dodatek I. do wyżej wymienionej towarowej taryfy kolejowej.

Dodatek ten zawiera zmiany i uzupełnienia postanowień i taryf.

W stawkach przewozowych tego dodatku jest już zawarty austryacki podatek przewozowy i austryacki dodatek wojenny.

Z powyższym dniem tracą moc obowiązującą następujące ogłoszenia, odnoszące się do wyżej wymienionej taryfy:

Dz. rozp. Nr. 41 z dnia 7. kwietnia 1917 r., poz. 550;

Dz. rozp. Nr. 62 z dnia 31. maja 1917 r., poz. 772, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XII. z dnia 30. lipca 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 65 z dnia 7. czerwca 1917 r., poz. 792, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XII. z dnia 30. lipca 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 78 z dnia 10. lipca 1917 r., poz. 895;

Dz. rozp. Nr. 81 z dnia 17. lipca 1917 r., poz. 938, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XVII. z dnia 29. września 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 83 z dnia 21. lipca 1917 r., poz. 952, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XV. z dnia 10. września 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 93 z dnia 14. sierpnia 1917 r., poz. 1061, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XIX. z dnia 1. października 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 107 z dnia 18. września 1917 r., poz. 1192, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XXII. z dnia 29. października 1917 r.;

Dz. rozp. 113 z dnia 2. października 1917 r., poz. 1240;

Dz. rozp. 120 z dnia 18. października 1917 r., poz. 1324.

Odbitki tego dodatku można nabyć w cenie trzech koron za egzemplarz w odnośnych Zarządach końcowych, za pośrednictwem interesowanych stacyi, jakoteż w ekspozyturze c. i k. centrali dla obrotu towarów w Krakowie, ul. Długa 1, oraz w centrali obrotu towarami przy J. G. W. w Lublinie a nadto w biurze centralnej sprzedaży dla taryf w Wiedniu, I., Biberstrasse 16 (Zentralverkaufsstelle für Tarife in Wien, Bibtrasse 16).

C. i k. Ministerstwo wojny.
Z. T. I.. Nr. 97.158/17.

8.

Przesyłanie prywatnych pakietów pocztowych.

Każda prywatna przesyłka pocztowa przeznaczona do przesłania poza granice c. i k. obszaru administracyjnego w Polsce, winna być zaopatrzona prócz w przesyłkowy adres pocztowy (deklaracyę cłową, statystyczne określenie towarów), nadto w dokument, wystawiony przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a odnoszący się do wywozu.

Wymaganem jest:

1) Przy przesyłkach przeznaczonych do monarchii:

a) dla towarów, których wywóz jest zakazany, certyfikat wywozowy centrali dla obrotu towarowego przy J. G. W. w Lublinie;

b) dla towarów których wywóz nie jest zakazany, poświadczenia Komendy powiatowej.

2) Przy przesyłkach przeznaczonych do niemieckiego obszaru administracyjnego, do Niemiec albo do innych krajów zagranicznych:

a) dla towarów, których wywóz jest zakazany, pozwolenie na wywóz centrali obrotu towarów przy Jeneral-Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie;

b) dla towarów, których wywóz nie jest zakazany poświadczenia Komendy powiatowej.

Odnośnie do wymaganych pocztowych adresów przesyłkowych niema żadnej różnicy między przesyłkami w stronę niemieckiego obszaru administracyjnego, a w stronę Niemiec.

Do przesyłek zaopatrzonych w certyfikat wywozowy, nie potrzeba dołączać żadnego dalszego potwierdzenia Komendy powiatowej.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

9.

Nr. 31.930.

Listy gończe.

Z aresztu gminnego w Pilicy zbiegł w nocy z 9. na 10. grudnia 1917 Józef Bar, syn Karola i Anny, lat 23, wyrobnik, zamieszkały w Brzozówce, gmina Tczyca, powiat Miechów, oskarżony o posługiwanie się cudzą kartą identyczności, wydaną przez Urząd gminny w Rzerzuśni dnia 9. października 1917 na nazwisko Władysława Latacza z Brzozówki.

Wszystkim Komendom i władzom bezpieczeństwa poleca się śledzić za powyż nazwanym i w razie przychwycenia zaaresztować go i odstawić do Królewsko-Polskiego Sądu pokoju w Pilicy.

Nr. 31.932.

Z aresztu gminnego w Pilicy zbiegli w nocy z dnia 9. na 10. grudnia 1917: Ignacy Mencik, Bolesław Marek i Władysław Mencik, oskarżeni o popełnienie różnych kradzieży w Rzędkowicach, gm. Kroczyce.

Ignacy Mencik: syn Jana i Maryanny, pseudonim Pyrtek, lat 27, zamieszkały w Myszkowie, gmina Żarki, wyznania rzym.-kat., wyrobnik, czyta i pisze.

Władysław Marek: syn Stanisława i Maryanny, lat 20, zamieszkały również w Myszkowie, katolik, wyrobnik, analfabeta.

Władysław Mencik: syn Józefa i Magdaleny, lat 18, zamieszkały w Myszkowie, katolik, wyrobnik, analfabeta.

Wszystkie komendy i władze bezpieczeństwa wzywa się, by śledziły za zbiegłymi, w razie przydybania zaaresztowały ich i odstawiły do Królewsko-Polskiego Sądu Pokoju w Pilicy.

C. i k. Komendant powiatu:

Pułkownik GOTTFRIED hrabia CLAM MARTINIC w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.